திருக்குறள்

கள்ளாமை:

- கள்ளாமை வேண்டுவா ரெனப்பட்டதொன்
  கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு.
- உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
  கள்ளத்தாற் கள்ளே யமைவு.
- களவினா லாகிய ஆக்கம் அளவறிந்
  தாகுக மாந்தர்க் கு.
- களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
  விழுமியா மென்பதுந் தேர்.
- அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறங்போல நிற்கே
  களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கு.

வாய்மை:

- வாய்மை எனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
  தீமை யிலாத சொல்.
- தன்னைத் தகுதியு மாய்ந்தாங் கொப்புத்தகுதின்
  றன்னைவஞ்சி தன்னைச் சுடும்.
- புறந்தூய்மை நீரா லமையும் அகந்தூய்மை
  வாய்மையாற் காணப் படும்.
- எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்கே
  பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

வெகுளாமை:

- தெறுவர் பகைத்துச் சிறந்தது செய்யாக்கால்
  இல்லதனிற் றீய பிற.
- மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
  பிறத்த லதனான் வரும்.
- தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்கால்
  றன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.
- சினத்தைத் பொருளென்று கொண்டவர்க் கேமை
  நிலத்தறைந்தார் கண்ணே யுள.
- உள்ளிய தெய்தா வாயினுமா மாமெனப்படும்
  உள்ளத்தா லுள்ளானாம் வெகுளி பொருள்.

இன்னாசெய்யாமை:

- பிறர்பிறவுந் தன்னைப் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
  செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.
- செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபின்
  உய்யா விழுமந் தரும்.
- இன்னாமை தானா யொருவற்குத் தன்னிடத்
  தன்னாமை நன்றாகச் செய்து விடல்.
- பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்பிற் றமக்கின்னா
  பிற்பகற் றாமே வரும்.

பொறையுடைமை:

- அறனெனப் பாரதனிற் கொல்லாமை கோறல்
  பிறவெனப் பொல்லாத் தரும்.
- நிலம்போ லவறாமை யுள்ளதனிற் பாரதொன்றுங்
  கொல்லாமை சூழ்ந்தொழுகி.

- தன்னுயிர் நீப்பினுந் தேய்பக்க தான்பிறிது
  பின்னுயிர் நீக்கிப் பிணி.

நிலையாமை:

- கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
  போக்கும் அதுவிளி வந்து.
- நெருநற் றுளைவந்த வின்றில்லை யென்னும்
  பொருளாமை யுணர்வார்ப் பெறின்.
- உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடு உறங்கி
  விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

துறவு:

- அடங்கியான் தன்னை யடங்கற்க வைப்பவை
  யெல்லாம் வேண்டிய வாங்கு.
- யானெனது மற்றன்னுந் செற்றான்கண் யாண்டுள்ளான்
  யாவர்க்கு மாகுங் பொறை.
- பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
  நிலையாமை காணப் படும்.
- பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
  பற்றுக பற்று விடற்கு.

மெய்யுணர்தல்:

- எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
  மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.
- பிறப்பெனும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பெனும்
  செம்பொருள் காண்பது அறிவு.
- காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றன்
  நாமங் கெடக்கெடும் நோய்.

அவாவறுத்தல்:

- அவாவென்ப எல்லா உயிர்க்கமையுந் தான்றுந்
  தவாஅப் பிறப்பிற்கும் வித்து.
- அற்றவர் என்பவர் அவாவற்றார் மற்றையர்
  பற்றுக பற்றுள் பவர்.
- அஞ்சுவ தோரும் அறனே ஒருவனை
  வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

ஊழ்:

- நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
  உண்மை யறிவே மிகும்.
- வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
  தொகுத்தார்க்கும் துய்த்த லரிது.
- ஊழிற் பெருவலி யாதுமொன் றுண்டோ
  தாழாது தாளாண்மை தாழும்.